

Amb cor de Pare (7)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Acabo aquesta sèrie de glosses sobre la carta apostòlica *Patris corde* sobre la figura de sant Josep. Comento i invito a llegir el cinquè capítol, que tracta sobre el seu coratge creatiu. El Papa comença a parlar-ne dient: «Aquest sorgeix especialment quan trobem dificultats. De fet, quan ens enfrontem a un problema podem aturar-nos i abaixar els braços, o podem enginyar-nos-les d'alguna manera. A vegades les dificultats són precisament les que treuen a rel·luir recursos en cadascun de nosaltres que ni tan sols pensàvem tenir.» Llavors analitza els detalls d'aquesta actitud en Josep i en fa algunes aplicacions. M'aturo en la seva anàlisi i ho aplico al nostre gran repte com a Església.

En quasi tots els episodis dels evangelis en què es parla de sant Josep apareixen dificultats. El món no va acollir amb suavitat la bona notícia de la salvació de Déu. Jesús fou rebutjat i perseguit des del seu naixement. Déu va disposar que qui li feia de pare tingués coratge per a sortir-se de totes les dificultats. Que bonics els detalls que Jan Dobracinski imagina al voltant d'aquests esdeveniments en la seva obra *L'ombra del Pare!*

Què diferencia sant Josep davant les proves respecte a tants i tants lluitadors de la història (pares que s'han quedat sense feina, atrapats en una guerra o empesos a emigrar)? No el diferencia allò que pot «planejar, inventar, trobar». Allò que el diferencia és la seva atenció als camins que Déu li obre. Josep davant cada dificultat espera pacient que Déu li mostri la sortida i per inversemblant i difícil que sembli la segueix. Què pot haver-hi de més coratjós i de més creatiu que els camins que Déu mateix obre?

Nosaltres ens trobem en un moment difícil per a la missió que hem rebut. Estem minvats de forces, la ideologia imperant ens ridiculitza i ens persegueix, estem atra-

pats per mitjans pastorals que no funcionen. «L'Evangelí ens diu que Déu sempre aconsegueix salvar el que és important, amb la condició que tinguem el mateix coratge creatiu del fuster de Natzaret, que sabia transformar un problema en una oportunitat, anteposant-hi sempre la confiança en la Providència.»

Fa anys que escoltem allò que Déu ens mostra a través del magisteri del Papa, dels esdeveniments en el camí que anem recorrent i d'allò que el Senyor beneeix arreu. També intentem imitar la mateixa determinació de sant Josep, que després de cada somni «es va llevar, va prendre el Nen i la seva mare i va fer el que Déu li havia manat». És una aventura! A vegades fa vertigen! Però nosaltres volem ser els instruments de Déu per a salvar el nen —la fe— i la mare —l'Església— en aquesta hora greu de la història del cristianisme a la nostra terra.

